

[Tinning]

i forvejen hører til de mest pressede, de mest udsatte familier.

Jeg vil godt sige endnu en gang til det radikale venstre: vi ved, at man ikke gør det her, fordi man skal spare; det siger hr. Dræbye i hvert fald. Vi ved også, at man ikke gør det her, fordi man tror, at man kan motivere folk til at komme i arbejde og sådan noget – den naive forestilling, socialministeren har. Man gør det kun, fordi man finder det acceptabelt og forsvarligt. Så er det, jeg må spørge én gang til: hvem er de her ændringer forsvarlige for? Hvem er de acceptable for? Er det de børnefamilier, der i forvejen er på bistandshjælp, og som nu skal have forringet deres levevilkår yderligere, som skal finde det her acceptabelt? Er det de børnefamilier, som i forvejen er pressede, eller dem, der har børn på fritidshjem, som skal synes, at det her bare er forsvarligt, eller hvad er det?

Jeg kunne stadig væk godt tænke mig at få svar fra det radikale venstre, hvis det eneste, man har at fremføre, er en afdæmpet udgave af den hetz, vi har hørt fra statsministeren, fra det konservative folkeparti – socialministeren har også bakket den op – hetzen mod bistandsmodtagere, som går ud på at antyde, at der er nogle, der får en skrækkelig bunke penge, mens der er andre, der må leve for meget mindre. Hvis det eneste, man har, er en lidt afdæmpet udgave af den hetz, ja men hvorfor går man så ikke til den og siger: det, det handler om, er, at man ikke bør kunne få mere i bistandshjælp end det, de mennesker, socialministeren kalder almindelige lønmodtagere eller almindelige mennesker, har, eller hvad nu det rigtige tal er? Altså noget med, at det ikke kan nytte noget, det niveau ligger for højt. Det er, så vidt jeg ved, det eneste synspunkt, der har været indtil nu, at folk ikke må kunne få for meget, for så er der nogle, der bliver misundelige, eller måske ligger der alligevel en lille snert af, at man mener, at hvis folk kan, så går de jo bare på bistanden i stedet for at få et arbejde eller lave noget fornuftigt. Jeg ved det ikke, men jeg vil godt have det at vide.

Det kan ikke nytte noget, at det radikale venstre bare siger: vi går med til det her, fordi det er acceptabelt. Det radikale venstre må forklare, hvorfor man kan gå med til præcis det her og ikke en nedskæring, der gik et skridt videre i retning af at sikre, at folk fik endnu mindre, for man vil i lang tid

kunne sige, at der skam er nogle, der må leve for endnu mindre end dem på bistandshjælp.

Agerschou (SF):

I forbindelse med forhandlingerne omkring ændringsforslaget stillede jeg et spørgsmål til socialministeren, som jeg ikke fik svar på, og som jeg gerne vil gentage her: mener socialministeren, at ændringerne af § 37 har medført en forenkling af bistandsloven eller en komplicering af bistandsloven? Det vil jeg gerne have et kompetent svar på.

SF kan naturligvis ikke støtte et lovforslag som dette, der helt ensidigt rammer de familier, der i forvejen er hårdest ramt af den økonomiske krise. At mange flere familier i de sidste 4-5 år er kommet på kontanthjælp, er ikke de pågældende familiers egen skyld. De fleste af disse familier har kun ét eneste problem, nemlig at de ikke kan skaffe sig arbejde. Det, man er i færd med nu med det radikale venstres hjælp, er en yderligere klientgørelse af de pågældende familier. Det håber jeg at de radikale er klar over. Det, der også er tale om, er, at de velbjærgede grupper i samfundet er i gang med at føre en økonomisk krig mod de økonomisk svageste grupper, og her kan vi konstatere, at det radikale venstre også har valgt side. Det er rart for en gangs skyld at blive fuldstændig skråsikker på, hvor vi har det radikale venstre.

Jeg vil godt udvide hr. Tinnings spørgsmål til det radikale venstre. Forleden dag kunne man læse i dagspressen, at en kontorchef i Kommunernes Landsforening udtalte, at besparelsen på kontanthjælpen rent faktisk var væk som følge af den stigende arbejdsløshed, man forventede i 1983 på grund af regeringens øvrige politik. Besparelsen er altså rent faktisk væk. Så siger hr. Dræbye, at en af begrundelserne for varighedsbegrænsningen og for at sænke kontanthjælpen er, at der er flere kommuner, der i forvejen har sat folk ned på det lave niveau. Det er hr. Dræbyes argumentation. Derfor vil jeg spørge hr. Dræbye, da der jo også er kommuner, der benytter sultecirkulærets sats: når det nu her i løbet af 1983 viser sig, at den forudsatte sparede kontanthjælp ikke eksisterer, betyder det så, at de radikale vil være villige til at gennemføre en endnu lavere generel sats, der kunne gå helt ned til sultecirkulærets niveau? Det vil vi gerne have et svar på.